

ved nye Opbagelser, saa er der en anden Mulighed og det er, at den overordentlige Grad af Opmærksomhed, som stjaentes denne Sag, og de vistnok store pecuniaire Kræfter, som sættes i Bevægelse, for at komme til det bedst mulige og billigste Resultat i saa Henseende, vil kunne føre til, at Geværer om nogen Tid kunne anskaffes betydeligt billigere, saa at vi maaskee ved at udsætte Anskaffelsen af Halvdelen til et kommende Finantsaar vilde kunne faae den betydeligt billigere end den første Halvdeel, som vi maatte finde det nødvendigt at anskaffe strax. For mig er det ikke tvivlsomt, at hvilket Svar den høitærede Krigsminister end maatte give herpaa, vil det være det Forsigtigste at gaae frem paa denne Maade, men jeg skal villigt erkende, at, hvad der i og for sig er forsigtigt, under givne Omstændigheder kan blive uhensigtsmæssigt, og, selv om det maatte findes hensigtsmæssigt, kan det være umuligt, paa Grund af Armeens store Trang til Vaaben, at udsætte Sagen saa længe. Det vil imidlertid være mig, og jeg har Grund til at troe flere af Thingets ærede Medlemmer, af Interesse at høre den høitærede Krigsminister udtale sig angaaende disse Tvivl, og det vil deraf være afhængigt, hvorvidt jeg til 3die Behandling vil søge at bevirke nogen Forandring i Lovudkastet eller ikke. — Med Hensyn til den saa at sige finantzielle Side af Udvalgets Betænkning, som omhandles i dens Slutning, troer jeg, at det er en Sag, som det ærede Thing vil kunne vente at see bragt under nærmere Overveelse ved Slutningsbehandlingen af Finantsloven; det er jo nemlig at antage, at dette Lovudkast vil være vedtaget, inden Finantsloven kommer til endelig Behandling, og det er baade i og for sig rigtigt og stemmende med den hidtil fulgte Praxis, at man i Finantsloven tager endelig Bestemmelse om Udbredelsesmaaden af de Summer, om hvis Udtælling der vil blive Spørgsmaal i det kommende Finantsaar. Ved at tage en saadan Bestemmelse, vil det ogsaa komme under den naturlige Overveelse, hvorvidt noget Fradrag i den hele Udgiftsbevilling vil kunne gjøres paa Grund af det Udbytte, der kan ventes at komme ved Realisationer under Krigsministeriet, og eventuelt under Marineministeriet.

Krigsministeren: Jeg skal gjerne efterkomme den ærede sibste Talers Opfordring og udtale mig om de to meget vigtige Punkter, som han har berørt. De Spørgsmaal, som den ærede Taler rettede til mig, har jeg naturligviis meget ofte rettet til mig selv. Det er efter den modneste Overveelse, at jeg har besluttet mig til at fremsætte Forslaget saaledes, som det foreligger. Der er imidlertid to Sider at tage i Betragtning ved de Bemærkninger, som den ærede Taler gjorde; den ene er den techniske, og den anden den reent politiske Side. Det techniske Spørgsmaal er: Hade vi naaet et Hvilepunkt, foreligger der os nu et Vaaben, ved hvilket vi tør vente i nogen Tid at kunne blive staaende, uden at blive aldeles oversløede af allerede gjorte eller senere gjørende Opfindelser? Det er jo overmaade vanskeligt for det høie Thing at afgjøre et saadant technisk Spørgsmaal, og det er ogsaa overmaade vanskeligt for mig at udtale Andet for det høie Thing end min Overbeviisning i denne Henseende. Det, hvorpaa denne grunder sig, er jo en fuldstændig technisk Undersøgelse, en Mængde Betragtninger, med Hensyn til hvilke jeg troer, at det vilde føre os meget vidt, om jeg her vilde foredrage dem alle. Dertil kommer, at Ministeren jo ikke afgjør saadanne Spørgsmaal paa egen Haand, men støtter sig til de techniske Autoriteter, som han har sig underordnet. Jeg skal derfor ikke gaae i større Detail i saa Henseende, end jeg anseer for absolut nødvendigt. Jeg skal da først bemærke, at der har foreligget den vistnok af overordentligt dygtige og samvittighedsfulde Mænd sammensatte Haandvaabenscommission en Samling af Vaaben, som i dette Dieblt ikke — det tør jeg frit paastaae — overtræffes i Fuldstændighed af nogen lignende Samling nogetsteds i Europa. Jeg har idetmindste efter aldeles paalidelige Beretninger fra Teknikere, der have reist i Udlandet og bestæftiget sig med deene Sag, Grund til at antage, at mange af de Vaaben, som ere blevne forelagte for Haandvaabenscommissionen i Kjøbenhavn, ere aldeles ukjendte hos andre lignende Commissioner. Jeg tager ikke i Betænkning at sige, at der har foreligget den duelige og samvittighedsfulde Commis-